

URBIS ET ORBIS

DEKRET

Dla ubogacenia darem świętych odpustów szczególnych nabożeństw sprawowanych w Roku Wiary

W pięćdziesiątą rocznicę uroczystego rozpoczęcia Soboru Watykańskiego II, któremu to błogosławiony Jan XXIII powierzył, jako główne zadanie, „lepsze ujęcie i przedstawienie cennego depozytu nauki chrześcijańskiej, by stała się ona bardziej przystępna dla wierzących w Chrystusa i dla wszystkich ludzi dobrej woli” (JAN PAWEŁ II, Konst. Ap. *Fidei Depositum*, 11.X.1992: AAS 86 [1994] 113), Papież Benedykt XVI ogłosił rozpoczęcie Roku poświęconego w sposób szczególny wyznaniu prawdziwej wiary i jej prawowiernej interpretacji, wraz z lekturą, bądź lepiej, pobożną medytacją Pism Soboru jak również Artykułów Katechizmu Kościoła Katolickiego opublikowanego przez błogosławionego Jana Pawła II dokładnie trzydzieści lat od rozpoczęcia Soboru z takim zamiarem, żeby można było „wierniej głosić ją wszystkim wiernym, szerzyć jej znajomość i lepiej ją stosować (*ibid.*, 114).

Już w 1967 roku, 1900 lat od męczeńskiej śmierci Apostołów Piotra i Pawła, Sługa Boży, Papież Paweł VI, ogłosił podobny Rok Wiary, „aby zaświadczyć jak bardzo istotna treść, która od wieków stanowi dziedzictwo wszystkich wierzących, musi zostać potwierdzona, zrozumiana i pogłębiona nieustannie na nowy sposób, aby dać konsekwentne świadectwo w innych warunkach historycznych, niż w przeszłości” (Benedykt XVI, List Ap. *Porta Fidei*, n. 4).

W tym naszym czasie głębokich zmian, jakim poddana jest cała ludzkość, Ojciec Święty Benedykt XVI, poprzez ogłoszenie drugiego Roku Wiary, zamierza zaprosić cały Lud Boży, którego jest Najwyższym Pasterzem, jak również Braci Biskupów z całego świata, „aby zjednoczyli się z Następcą Piotra w tym czasie duchowej łaski, jaki daje nam Pan, by upamiętnić cenny dar wiary” (*ibid.*, 8).

Wszystkim wierzącym zostanie więc dana okazja „do wyznawania wiary w zmartwychwstałego Pana w naszych katedrach i kościołach całego świata; w naszych domach i rodzinach, aby każdy silnie odczuł potrzebę lepszego zrozumienia i przekazywania przyszłym pokoleniom odwiecznej wiary. Wspólnoty zakonne oraz

parafialne, wszystkie stare i nowe rzeczywistości eklezjalne znajdą w tym roku sposób, aby uczynić publicznym wyznaniem *Credo*” (*ibid.*).

Wszyscy wierzący, tak indywidualnie jak i wspólnotowo, są również wezwani do otwartego świadectwa własnej wiary przed innymi w szczególnych okolicznościach życia codziennego: „sama zaś społeczna natura człowieka wymaga, aby człowiek wewnętrzne akty religijne ujawniał na zewnątrz, aby łączył się z innymi ludźmi w dziedzinie religii, wyznawał swą religię na sposób społeczny” (Dekl. *Dignitatis humanae*, 7.XII.1965: AAS 58 [1966], 932).

Ponieważ chodzi przede wszystkim o maksymalne rozwinięcie – tak jak jest to możliwe na tej ziemi – świętości życia i o otrzymanie czystości duszy w stopniu najwyższym, w tym celu będzie więc bardzo użytecznym dar Odpustów, które Kościół, mocą udzieloną mu przez Chrystusa, ofiaruje tym wszystkim, którzy z należyтым usposobieniem wypełniają specjalne wskazania, aby takowe Odpusty uzyskać. Jak nauczał Papież Paweł VI: „Kościół, poprzez Odpust, używając swej mocy służby Odkupienia dokonanego przez Chrystusa Pana, daje wierzącym udział w tejże pełni Chrystusa w Świętych obcowaniu, udzielając im w jak najobfitszy sposób środków do osiągnięcia Zbawienia” (List Ap. *Apostolorum Limina*, 23.V.1974: AAS 66 [1974] 289).

W ten sposób ujawnia się „skarbiec Kościoła”, do którego „powiększenia przyczyniają się zasługi błogosławionej Bogurodzicy i wszystkich wybranych, od pierwszego sprawiedliwego aż do ostatniego” (Klemens VI, Bulla *Unigenitus Dei Filius*, 27.I.1934).

Penitencjaria Apostolska, do której obowiązków należy regulowanie tego, co dotyczy ustanawiania i używania Odpustów oraz pobudzanie ducha wiernych, aby właściwie rozumieli i karmili pobożne pragnienie ich otrzymania, zachęcona przez Papieską Radę ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, po wnikliwym rozważeniu *Noty ze wskazaniem duszpasterskimi na Rok Wiary* opublikowanej przez Kongregację Nauki Wiary, w celu uzyskania daru Odpustów w ciągu Roku Wiary, ustanawia następujące wskazania, wydane zgodnie z zamysłem Ojca Świętego, aby wierni byli w jak największy sposób zachęceni do poznania i do umiłowania Doktryny Kościoła Katolickiego, i otrzymali z tego powodu najobfitsze owoce duchowe.

W czasie całego Roku Wiary, ogłoszonego od 11 października 2012 aż do 24 listopada 2013 włącznie, będą mogli uzyskać Odpust zupełny od kary doczesnej za swoje grzechy, dany przez miłosierdzie Boga, który będą mogli ofiarować również za dusze wiernych zmarłych, wszyscy poszczególni wierni chrześcijanie, prawdziwie skrzeszeni, którzy należycie zostali oczyszczeni w sakramencie pokuty i posileni świętą Komunią oraz pomodlą się według intencji Ojca Świętego:

a.- ilekroć będą uczestniczyć w przynajmniej trzech naukach podczas Misji Świętych lub trzech wykładach o Dokumentach Soboru Watykańskiego II lub też o Artykułach Katechizmu Kościoła Katolickiego, w jakimkolwiek kościele bądź w innym, odpowiedni miejscu;

b.- ilekroć odbędą pielgrzymkę do jednej z Bazylik Papieskich, do katakumb chrześcijańskich, do Kościoła Katedralnego, do miejsca świętego wskazanego przez Ordynariusza miejsca na Rok Wiary (np. pomiędzy Bazylik Mniejszych i Sanktuariów dedykowanych Najświętszej Maryi Pannie, Świętym Apostołom i innym Świętym Patronom) i tam wezmą udział w uroczystej celebracji bądź przynajmniej się zatrzymają na odpowiedni czas skupienia z pobożnymi medytacjami, kończąc modlitwą Pańską, Wyznaniem Wiary w jakiegokolwiek uznanej formule, jak również przyzywając wstawiennictwa Najświętszej Maryi Panny i Świętych Apostołów bądź Patronów;

c.- ilekroć, w dni ustanowione przez Ordynariusza miejsca na Rok Wiary (np. uroczystości Pańskie, Najświętszej Maryi Panny, w święta Świętych Apostołów i Patronów, w Katedrze św. Piotra), w jakimkolwiek miejscu świętym wezmą udział w uroczystej celebracji eucharystycznej lub w Liturgii Godzin, dołączając Wyznanie Wiary w jakiegokolwiek uznanej formule;

d.- w dniu przez siebie wybranym, podczas Roku Wiary, aby pobożnie nawiedzić chrzcielnicę lub inne miejsce, w którym przyjęli Sakrament Chrztu Świętego, jeśli odnowią przyrzeczenia chrzcielne w jakiegokolwiek uznanej formule.

Biskupi Diecezjalni lub Eparchii oraz Ci, którzy w prawie są z nimi zrównani, w dniu odpowiednim w tymże czasie, przy okazji głównej celebracji (np. 24 listopada 2013, w Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, kiedy odbędzie się zakończenie Roku Wiary) będą mogli udzielić Błogosławieństwa Papieskiego z Odpustem zupełnym, z którego to Odpustu będą mogli skorzystać Ci wierni, którzy pobożnie przyjmą to Błogosławieństwo.

Wierni prawdziwie skruszeni, którzy nie będą mogli wziąć udziału w uroczystych celebracjach z powodu poważnej przeszkody (jak przede wszystkim mniszki, które żyją w klasztorach o ciągłej klauzurze, anachoreci i eremici, więźniowie, osoby w podeszłym wieku, chorzy jak i ci, którzy nieustannie służą chorym w szpitalach i innych miejscach do tego przeznaczonych...), otrzymują Odpust zupełny pod wymienionymi warunkami, jeśli, połączeni w duchu i w myśli z wiernymi obecnymi, szczególnie w momentach, w których Słowa Ojca Świętego lub Biskupów Diecezjalnych będą przekazywane w radiu czy w telewizji, odmówią we własnym domu bądź tam, gdzie ich przeszkoda zastała (np. w kaplicy klasztornej lub szpitalnej, w domu opieki, w więzieniu...) Ojczy Nasz, Wyznanie wiary w jakiegokolwiek uznanej formule oraz inne modlitwy zgodne z celami Roku Wiary, ofiarując swoje cierpienia czy też trud własnego życia.

Ordynariusze miejsca, aby uczynić łatwiejszym dostęp do Sakramentu Pokuty i do otrzymania przebaczenia poprzez władzę Kluczy Kościoła, są proszeni o udzielenie kanonikom i kapłanom, którzy będą słuchać Spowiedzi w Katedrach i w kościołach wskazanych na Rok Wiary, władzy rozgrzeszania wyłącznie w zakresie wewnętrznym, o czym jest mowa, dla wierzących Kościołów wschodnich, w kan. 728, § 2 KKKW a w przypadku ewentualnego zarezerwowania, w kan. 727, wyłączając, jak to wynika, przypadki, o których w kan. 728, § 1; a dla Kościoła łacińskiego władzy, o której jest mowa w kan. 508, § 1 KPK.

Spowiednicy, po odpowiednim pouczeniu wiernych o ciężkości grzechów, do których zostało dołączone zarezerwowanie lub cenzura, wskażą właściwą pokutę sakramentalną, czyli taką, która by doprowadziła, najlepiej jak jest to tylko możliwe, do trwałej skruchy i, według natury tychże przypadków, nakażą im naprawić ewentualne skandale i wyrządzone szkody.

Penitencjaria Apostolska gorąco uprasza Najprzewielebniejszych Księżów Biskupów, do których należy potrójna władza nauczania, rządzenia i uświęcania, aby z troską wyjaśniali zasady i wskazówki zawarte w niniejszym dokumencie, w celu uświęcenia wiernych, mając na uwadze w sposób szczególny okoliczności miejsca, kultury i tradycji. Katecheza właściwa charakterowi każdego ludu może przedstawić należycie i z większą jasnością umysłu oraz zakorzenić głęboko i na stałe w sercach wiernych pragnienie tego jedyne go daru, otrzymanego z mocy pośrednictwa Kościoła.

Dekret ten jest ważny jedynie w czasie Roku Wiary. Niezależnie od jakiegokolwiek rozporządzenia przeciwnego.

Rzym, siedziba Penitencjarii Apostolskiej, 14 września 2012 roku, w Święto Podwyższenia Krzyża Świętego.

Kard. Mael Monteiro de Castro
Penitencjarz Większy

Ks. Prał. Krzysztof Nykiel
Regens

L. + S.

Prot. N. 119/12/I